Griffienummer
3222 /2020
Datum van uitspraak
28 DECEMBER 2020
Notitienummer parket

Rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen afdeling Dendermonde strafzaken

Vonnis

D13M kamer

Aangeboden op

OPENBAAR MINISTERIE

BEKLAAGDE

2526 geboren te op
ingeschreven te
van Belgische nationaliteit;

⇒ Ter terechtzitting van 23 november 2020 in persoon aanwezig, bijgestaan door mr. loco mr advocaat te

1. TENLASTELEGGINGEN

als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

Gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning

Buiten de gevallen bedoeld in de artikelen 4.2.2. tot en met 4.2.4. van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van een grond voor het opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, of van allerlei materialen, materieel of afval, hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsvergunning, omgevingsvergunning voor stedenbouwkundige handelingen of omgevingsvergunning voor het verkavelen van gronden, hetzij in strijd met de betreffende vergunning te hebben uitgevoerd, hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de betreffende vergunning, hetzij in geval van schorsing van de betreffende vergunning, verder te hebben uitgevoerd(art. 4.2.1., 5°, a), 4.2.2., 4.2.3., 4.2.4., 6.2.1. lid 1, 1°, en 6.3.1. § 1 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening ; art. 5, 1°, a), en 6 lid 1 Decreet 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning - vóór 1 maart 2018 strafbaar gesteld door artikel 6.1.1. lid 1, 1°, en 3 Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening), namelijk:

op het perceel gelegen te kadastraal gekend als
eigendom van geboren te
op wonende te en van
geboren te op wonende te bij akte
d.d. 06.09.2006 verleden door notaris te
meer bepaald: door het perceel gewoonlijk te hebben gebruikt voor de opslag van allerlei materialen, materieel en afvalstoffen, onder meer gevulde plastiek zakken, harde plastiek en een partij ramen

Te in de periode van 12 september 2017 (stuk 2 verso - datum eerste vaststelling) tot en met 30 november 2018 (stuk 39 - datum laatste nazicht)

* * *

2. PROCEDURE

De rechtbank nam kennis van de dagvaarding waardoor de zaak aanhangig werd gemaakt bij de rechtbank.

De dagvaarding werd ingeschreven op het kantoor Rechtszekerheid van de plaats waar het onroerend goed is gelegen.

De zaak werd behandeld op de openbare terechtzitting van 23 november 2020.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde de aanwezige partijen.

3. BEOORDELING OP STRAFGEBIED

3.1 Overzicht van de feiten

1.
De stedenbouwkundig ambtenaar van de stad begaf zich op 12 september 2017 naar de woning gelegen te (kadastraal gekend als en eigendom van beklaagde) wegens het uitgevoerd zijn van werken in strijd met de bestemmingsvoorschriften. De wederrechtelijke handelingen en/of bouwwerken die werden uitgevoerd zonder stedenbouwkundige vergunning en in natuurgebied betreffen:

- *"oprichten van een losstaand bijgebouw. Het bijgebouw werd opgetrokken met snelbouwstenen en sandwichpanelen, heeft een oppervlakte van ca. 8 op 8,5 meter en doet dienst als bergruimte;*
- *een grond gewoonlijk gebruiken voor het opslaan van allerhande materialen, materieel, afval, voertuigen en aanhangwagens;*
- *verharden en ophogen van een grond in functie van opslag".*

2.
Beklaagde werd op 9 november 2017 verhoord in welk kader zij verklaarde dat het goed gelegen te te inderdaad haar eigendom betreft en dat haar stiefzoon mede-eigenaar is. Het stuk grond werd 12 jaar geleden door beklaagde aangekocht samen met wijlen haar echtgenoot. Eén jaar na de aankoop heeft beklaagde haar stiefzoon (een aannemer) een berging/garage gebouwd achter de woning terwijl beklaagde wist dat de werken dienden vergund te worden en dat het goed in een natuurgebied ligt. Het waren voornamelijk haar man en haar stiefzoon die toen hun wil hebben doorgedreven en de constructie daar toch hebben gezet. De verharding was reeds aanwezig bij de aankoop van het perceel gezien de vorige eigenaar een vrachtwagenbedrijf had en de vrachtwagens op de verharding werden geparkeerd. Het opgestapeld materiaal (o.a. steenpuin) is afval. Door financiële moeilijkheden (beklaagde zit/zat in schuldbemiddeling) kon beklaagde geen afvalcontainer betalen. Regularisatie is niet mogelijk gezien het goed zich bevindt in natuurgebied. Beklaagde wenste dan ook het bijgebouw te ontmantelen en de materialen te hergebruiken.

Op beklaagde haar deel van het perceel staan geen voertuigen of aanhangwagens. Deze staan op het gedeelte van haar buur gezien beklaagde haar perceel eindigt na de wederrechtelijke constructie. Beklaagde had geen vermogensvoordeel verkregen uit de werken.

3.
Op 9 april 2018 werd de plaatsgesteldheid nogmaals nagegaan en stelde de politie vast dat de situatie identiek is aan deze vastgesteld op 12 september 2017 op het moment van de aanvankelijke vaststelling en dus niet werd geregulariseerd. Het bijgebouw staat er nog steeds, voor het gebouw liggen gevulde plastiek zakken, harde plastiek en een partij ramen. Er is eveneens sprake van 1 terreinwagen met aanhangwagen, 1 mobilhome en 2 woonwagens naast het bijgebouw. De grootste caravan is bewoond. De verharding van de oprit naast de woning is niet gewijzigd of weggehaald.

4.
Op 3 april 2019 werd een herstelvordering ingeleid door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur bij het parket Gent volgend op het positief advies van de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering. Deze herstelvordering omschrijft als gevorderd herstel: *"herstel in de oorspronkelijke staat"* hetgeen inhoudt: *"het verwijderen van alle gestapelde materiaal en materieel op het terrein. De geplaatste voertuigen en aanhangwagens moeten eveneens van het terrein worden verwijderd. Het terug afgraven van de opgehoogde grond + het verwijderen van alle niet vergunde verhardingen. Het is wenselijk dat het perceel nadien terug wordt ingezaaid met gras. Bovendien moet het opgerichte bijgebouw eveneens worden verwijderd. Alle uitgevoerde werken zijn inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein. Het perceel moet teruggebracht worden naar de oorspronkelijke toestand"*.

5.
Beklaagde werd op 22 november 2019 gedagvaard voor de zitting van 27 januari 2020. Omwille van externe factoren werd de behandeling van de zaak uitgesteld naar de zitting van 15 juni 2020.

Op de zitting van 15 juni 2020 verklaarde beklaagde dat alles opgeruimd was. Om een nacontrole mogelijk te maken, werd de behandeling van de zaak uitgesteld naar de zitting van 14 september 2020. Op 31 augustus 2020 ging de politie langs. Er werd vastgesteld dat er nog allerhande materialen lagen en er ook nog verschillende voertuigen stonden. Er stond ook een grote bewoonde caravan en de houten chalet was er eveneens nog. De toestand was eigenlijk niet veranderd in vergelijking met 9 april 2018.

Op de zitting van 14 september 2020 stelde de raadsman van beklaagde dat het nazicht niet correct gebeurd was en dat de controleurs vaststellingen gedaan hadden op het verkeerde perceel. Het afval zou van de buurman zijn. Om nogmaals een nacontrole te laten gebeuren, nu zeker op het juiste perceel, werd de behandeling van de zaak uitgesteld naar de zitting van 23 november 2020.
Bij het nazicht op 3 september 2020 stelde de verbalisant ruimtelijke ordening vast dat het houten bijgebouw werd verwijderd op perceel maar dat er nu wel een hondenren werd geplaatst met draadhekkens op perceel .

Bij nazicht op 20 oktober 2020 stelde de politie vast dat er afbraakmaterialen afkomstig van een recent afgebroken gebouw (garage) op het perceel in natuurgebied lagen. Er bevond zich ook een stapel houten paletten. Er stond ook een remorque gevuld met planken en stansoensels. Er stond ook nog steeds een hondenren in draadhekkens. Beklaagde verklaarde toen dat alle materialen zouden verwijderd worden en dat de paletten dienst gingen doen als afsluiting.

Op de zitting van 23 november 2020 verklaarde beklaagde dat alles nu weg was behalve de houten paletten die gingen dienst doen als afsluiting. De rechtbank is niet ingegaan op de vraag om nogmaals een nacontrole uit te voeren gelet op het feit dat beklaagde op de vorige zittingen niet geheel eerlijk was omtrent het bereikte herstel en het niet de bedoeling kan zijn om de behandeling van de zaak eindeloos uit te stellen.

3.2 Bespreking van de schuldvraag

1.
Beklaagde moet zich voor de rechtbank verantwoorden wegens het gewoonlijk gebruiken, aanleggen of inrichten van grond voor opslaan van gebruikte of afgedankte voertuigen, allerlei materialen, materieel of afval zonder of in strijd met een geldige vergunning te
in de periode van 12 september 2017 tot en met 30 november 2018.

2.
Gelet op de verschillende vaststellingen waarbij allerhande materialen, afval en voertuigen werden vastgesteld op het perceel deels in eigendom van beklaagde en nu de feiten niet worden betwist, staat de schuld van beklaagde aan de feiten van de enige tenlastelegging vast.

3.3 Straftoemeting

1.
De rechtbank stelt vast dat de feiten onder de enige tenlastelegging zijn gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet in de vervolgde periode, zodat de rechtbank overeenkomstig artikel 65 lid 1 van het Strafwetboek, slechts één straf zal opleggen.

Bij de straftoemeting houdt de rechtbank rekening met de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit het strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank die kent.

De straf heeft niet alleen een vergeldende functie, ze moet ook preventief werken: ze moet beklaagde ertoe aanzetten in de toekomst geen misdrijven meer te plegen.

2.
Het achter de woning van beklaagde liggende natuurgebied kenmerkt zich als een gaaf en ongeschonden landschap. Beklaagde gebruikte haar perceel dat deels in dit natuurgebied ligt echter om gewoonlijk afval, materialen en voertuigen op te slaan.

Dit is functioneel niet inpasbaar ter plaatse en zorgde voor visueel-vormelijke hinder die onaanvaardbaar is binnen de onmiddellijke omgeving. De inrichting van het perceel als opslagplaats leidt tot een toestand die ernstige schade veroorzaakt aan de aanwezige en omringende natuurwaarden. Beklaagde hechtte aan deze natuurwaarden en de goede ruimtelijke ordening blijkbaar geen enkel belang en ook na lang aandringen en vele nacontroles slaagde ze er niet in om de toestand te regulariseren.

3.
Beklaagde is 60 jaar oud en heeft een blanco strafregister. Zij vraagt om er bij de bestraffing rekening mee te houden dat zij het financieel moeilijk heeft. Zij zou recent ontslagen zijn en in collectieve schuldenregeling zitten. Hier worden evenwel geen stukken van neergelegd.

De rechtbank gaat niet in op de gevraagde gunst van de opschorting, gelet op het niet bereikte herstel en de vele inspanningen die het handhavingsapparaat nochtans heeft gedaan. Beklaagde moet beseffen dat de inspanningen van al deze overheidsdiensten, politie en justitie ook een aanzienlijke kost met zich meebrengt. Beklaagde heeft lange tijd de mogelijkheid gehad om het afval op te ruimen en heeft nagelaten om dit te doen. Zij kan zich hiervoor niet ernstig verschuilen achter financiële moeilijkheden nu deze werken niet noodzakelijk veel geld hoeven te kosten.

De hierna bepaalde geldboete is in die omstandigheden passend en noodzakelijk om beklaagde te wijzen op haar egoïstisch gedrag dat leidt tot een verstoord natuurlandschap. De rechtbank zal de geldboete gelet op haar blanco strafregister wel deels opleggen met de gunst van het gewoon uitstel. Beklaagde komt hier nog voor in aanmerking. Zij moet wel beseffen dat dit een gunst is en dat het uitstel kan worden herroepen wanneer zij opnieuw misdrijven zou plegen.

4. HERSTEL

1.
Het gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur maakte bij brief van 3 april 2019 een herstelvordering over aan het parket. Deze herstelvordering omschrijft als gevorderd herstel: *"herstel in de oorspronkelijke staat"* hetgeen inhoudt: *"het verwijderen van alle gestapelde materiaal en materieel op het terrein. De geplaatste voertuigen en aanhangwagens moeten eveneens van het terrein worden verwijderd. Het terug afgraven van de opgehoogde grond + het verwijderen van alle niet vergunde verhardingen. Het is wenselijk dat het perceel nadien terug wordt ingezaaid met gras. Bovendien moet het opgerichte bijgebouw eveneens worden verwijderd. Alle uitgevoerde werken zijn inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten, het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein. Het perceel moet teruggebracht worden naar de oorspronkelijke toestand"*. De GSI vraagt een uitvoeringstermijn van 12 maanden gekoppeld aan een dwangsom van 125 euro per dag vertraging in de uitvoering van het herstel.
Voor de herstelvordering werd door de Hoge Raad voor de Handhavingsuitvoering positief advies verleend bij beslissing van 15 februari 2019.

2.
De rechtbank stelt vast dat beklaagde thans niet vervolgd en veroordeeld wordt voor het ophogen van grond, het plaatsen van verhardingen en het oprichten van een bijgebouw. De herstelvordering is op dat punt in elk geval niet-ontvankelijk nu een herstelvordering noodzakelijk geënt moet zijn op een bewezen misdrijf.

De herstelvordering is voor het overige (wat betreft de verwijdering van materialen en voertuigen) intern en extern wettig en werd enkel vanuit de bekommernis om een goede ruimtelijke ordening gemotiveerd. De herstelvordering strookt met de wet en berust niet op machtsoverschrijding of machtsafwending. Het herstel is nog niet uitgevoerd en dus nog steeds noodzakelijk om een einde te stellen aan de wederrechtelijk vastgestelde toestand. De gevolgen van het misdrijf zijn niet in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening en een minder verregaand herstel volstaat niet. Het opstapelen van afval en materialen tast het landschap ernstig aan gelet op de overgang van het perceel naar een ongeschonden natuurgebied.

De hierna bepaalde termijn geeft beklaagde voldoende de nodige tijd om de herstelmaatregel uit te voeren.

Gelet op het talmen van beklaagde om tot het volledige herstel over te gaan, wordt terecht de verbeurte van een dwangsom gevorderd. De hierna uitgesproken modaliteiten vormen een gepaste en noodzakelijke aansporing om het herstel uit te voeren.

De termijn die beklaagde thans nog voor de uitvoering van de herstelmaatregelen wordt verleend, brengt mee dat er geen reden is om bij toepassing van artikel 1385bis, laatste alinea, Gerechtelijk Wetboek nog een zekere termijn te bepalen waarna de veroordeelde pas de dwangsom zal kunnen verbeuren.

De rechtbank machtigt de burgemeester van de stad en de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur tot de ambtshalve uitvoering van het herstel indien beklaagde niet vrijwillig tot uitvoering overgaat.

5. BEOORDELING OP BURGERLIJK GEBIED

Omdat het door beklaagde gepleegde misdrijf mogelijk nog schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerlijke belangen ambtshalve aan, overeenkomstig artikel 4 van de Voorafgaande Titel wetboek van Strafvordering (art. 4 V.T.Sv.).

6. TOEGEPASTE WETTEN

De bijzondere wetten zoals vermeld in punt 1. Tenlastelegging;
Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 38, 40, 65, eerste lid, 66;
Wet van 5 maart 1952, art. 1, gew. programmawet d.d. 24.12.1993, art. 1; gew. art.36 Wet 07.02.2003; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011), zoals gewijzigd bij B.S. 29.12.2016, art. 59, 60; (opdeciemen);
Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;
W.01.08.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);
Wet van 29 juni 1964, art. 8§1; gew.W. 10.2.1994; (uitstel).

BESLISSING

De rechtbank beslist **OP TEGENSPRAAK** ten aanzien van

OP STRAFGEBIED

De rechtbank:

- verklaart beklaagde **SCHULDIG** aan de feiten van de enige tenlastelegging;
- toepassing makend van artikel 65, lid 1 van het Strafwetboek;
- veroordeelt beklaagde voor deze feiten tot een **GELDBOETE** van **1.600,00 EURO**, zijnde een geldboete van **200,00 EURO**, verhoogd met 70 opdeciemen (x8);
- zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens beklaagde uitgesproken geldboete kan worden vervangen door een gevangenisstraf van 2 maanden;
- verleent beklaagde **GEWOON UITSTEL** van de tenuitvoerlegging van de HELFT van de opgelegde geldboete **voor een periode van drie jaar.**
- wijst beklaagde er op dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Bijdragen - vergoeding - kosten

De rechtbank:

- spreekt in hoofde van beklaagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 25,00 euro, met 70 opdeciemen verhoogd, **200,00 euro** bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden;

- legt beklaagde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van **50,00 euro** overeenkomstig artikel 91, 2de lid van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

- veroordeelt beklaagde, krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, tot het betalen van een bijdrage aan het Fonds van **20,00 euro;**

- veroordeelt beklaagde tot de gerechtskosten, tot op heden begroot op de som van **29,13 euro.**

HERSTEL

De rechtbank:

- verklaart de herstelvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur voor zover deze slaat op de ophoging van de grond, de verhardingen en het bijgebouw **niet-ontvankelijk;**

- beveelt aan beklaagde, op vordering van de stedenbouwkundige inspecteur, over te gaan tot het **herstel van de plaats te** kadastraal gekend als , **in de oorspronkelijke toestand binnen een termijn van zes maanden** door:

    - het verwijderen van alle gestapelde materialen en materieel op het terrein (dit betreft onder meer de gevulde plastiek zakken, de harde plastiek, de ramen, afbraakmaterialen, de gestapelde paletten, de golfplaten en ook, indien geplaatst in natuurgebied, de hekkens dienstdoend als hondenren)
    - het verwijderen van alle voertuigen en aanhangwagens op het terrein.

- zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door beklaagde een **dwangsom van 50 euro** zal worden verbeurd **per dag vertraging** in de nakoming van dit bevel, te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van zes maanden vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde is getreden,

- zegt voor recht dat de burgemeester van de stad en/of de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, indien het herstel niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijn, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.3.4 VCRO, op kosten van de veroordeelde,

OP BURGERLIJK GEBIED

De rechtbank houdt de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

Alles gebeurde in de Nederlandse taal overeenkomstig de wet van 15 juni 1935.

Dit vonnis is in openbare terechtzitting uitgesproken op **ACHTENTWINTIG DECEMBER TWEEDUIZEND TWINTIG** door de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Dendermonde, D13M kamer, samengesteld uit:

rechter, voorzitter van de D13M kamer,

In aanwezigheid van substituut-procureur des Konings
Met bijstand van griffier

Voor eensluidend afschrift afgeleverd
aan het Openbaar Ministerie.
Dendermonde, de 30 DEC. 2020
De griffier-hoofd van dienst,

S. D'hoe
griffier-hoofd van dienst

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG - DENDERMONDE